

Către

Biroul Permanent al Camerei Deputaților

Domnului Președinte Valeriu Ștefan Zgonea

187 pe VP

Memo te Juridic,
serv. Juridic

Prin prezenta rugăm a supune analizei membrilor Biroului Permanent, să constate următoarele:

1. Dispozițiile alin.(11) al art. 38 din Legea nr.96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, modificate prin Legea nr.219/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr.96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor nu se aplică retroactiv și nu produc efecte juridice pentru situațiile apărute anterior intrării în vigoare a Legii nr. 219/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor și nici la faptele prescise, conform considerentelor pct. 27-28 din Decizia Curții Constituționale nr.449/16 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.625/18 august 2015

Interdicțiile introduse prin art. 38 alin (11) au intrat în vigoare și produc efecte doar de la 20 august 2013.

Anterior acestei date nu a existat nicio interdicție cu privire la personalul angajat la Birourile parlamentare, deputații și senatorii putând dispune fără nicio restricție legală asupra angajării acestuia.

Potrivit alin.(6) – (8) al aceluiași articol, singura interdicție impusă se referea la faptul că birourile parlamentare de circumscripție nu puteau fi organizate în locuințele deputaților, senatorilor sau rudelor acestora până la gradul IV, inclusiv. Încadrarea se făcea la propunerea deputatului/senatorului, prin ordin al Secretarului general al Camerei din care făcea parte. În plus, cererea de încadrare era vizată atât de Secretarul general al Camerei cât și de Serviciul

juridic. Contractele/convențiile civile se depuneau la Direcția resurse umane și la Direcția salarizare.

Respectând toate aceste cerințe legale, este de neînteles cum putem fi expuși oprobriului public de către ANI, care – **ignorând statutul special al parlamentarului, reglementat prin legi organice și norme de aplicare cu putere de lege – a întocmit rapoarte de evaluare privind conflictul de interese, plasate total în afara cadrului legal în vigoare**, stabilite de acestea. Menționăm că Normele din 30 mai 2006 de aplicare a Legii nr.96/2006 stabileau – cu putere de lege – modelele de contract/convenție civilă, funcțiile angajaților, nivelul studiilor, salariul, sancțiunile de nerespectare a prevederilor legale etc ; verificate după completare de organele de control financiar al Camerei.

Astfel că, **parlamentarii cu activitate și conduită supuse reglementărilor din Constituția României și legile speciale, inclusiv cu privire la incompatibilități și conflicte de interese, ne-am supus întrutotul acestora, iar ANI – instituție de integritate – nu are dreptul să ignore dispozițiile speciale și să aplice – prin abuz și/sau rea credință – reglementările de drept comun în materie și să propună sancțiuni din afara acestora.**

2. **Efectuarea evaluării și sesizarea instanței, în anul 2015, cu un imaginativ „conflict de interese”, în care ne-am fi aflat în perioada menționată în Raportul de Evaluare, reprezintă nu numai un act de evident abuz de drept, săvârșit cu rea credință, ci și de ignorare a dispozițiilor legale cu privire la operarea PRESCRIȚIEI EXTINCTIVE, chiar dacă – să presupunem – fapta ar fi existat.**

În acest sens este de evidență, cu atât mai mult pentru o instituție a statului de nivelul ANI, că o sesizare a instanței chiar și la 6 ani după încetarea faptului juridic care face obiectul litigiului, s-a realizat doar cu intenția denigrării și supunerii oprobriului public, deoarece prescripția, conform DECIZIEI NR.449/16 Iunie 2015 A ICCJ DISPUNE:

„ Normele, regulile și termenele în care răspunderea civilă delictuală, pentru fapta proprie), penală sau administrativă (disciplinară) se prescrie nemaiputând fi angajată, sunt reglementate de normele specifice acestor materii. Astfel, în materie civilă, care acoperă și sfera administrativă, se aplică termenul general de prescripție de 3 ani, prevăzut de art.2.517 din Codul civil, sau, după caz, în funcție de momentul săvârșirii faptei și implicit a legii aplicabile, de art.3 din Decretul nr.167/1958 privind prescripția extinctivă, republicat în Buletinul Oficial al Republicii Socialiste România, Partea I, nr.11 din 15 iulie 1960, abrogat prin Legea nr.70/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr.287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.409 din 10 iunie 2011... Termenul de prescripție a răspunderii civile sau penală, începe să curgă, evident, de la data săvârșirii faptei susceptibile de a fi considerată conflict de interese ori cauză de incompatibilitate.”

În consecință, dacă ANI ar fi ținut seama de reglementările legale în vigoare cât și de deciziile Curții Constituționale, nu putea să dispună începerea urmăririi/cercetării/evaluării unei fapte penale/contravenționale/disciplinare prescrise, și nici să propună aplicarea unei sancțiuni prevăzută de lege, chiar dacă fapta ar fi fost săvârșită.

Față de cele prezentate, rugăm membrii Biroului Permanent a constată că sancțiunea disciplinară propusă de ANI nu poate fi aplicată deoarece instituția PRESCRIȚIEI EXTINCTIVE nu permite acest lucru.

Deputat Călin Ioan .....

Deputat Calimente Mihăiță .....

Deputat Iancu Iulian .....

Deputat Nistor Laurențiu .....

DEP. NOSTA IULIU